

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale XVI Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Kędzierska

Protokolant: po. staż. A. M.

przy udziale Prokuratora Prok. Okręg. w Poznaniu Haliny Pągowskiej

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2015 r. sprawy o wydanie wyroku łącznego
w stosunku do:

Z. W.((...))

urodz. (...) w P.

syna J. i H. z.d. W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 27 listopada 2001 roku, w sprawie VI. K. 1311/01, za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 278 § 3 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełnione w dniu 25 sierpnia 2001 roku, na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywanie nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;

II. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 28 lutego 2003 roku, w sprawie VI. K. 138/02, za przestępstwo z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 24 kwietnia 2002 r., na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywanie nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;

III. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 17 marca 2003 roku, w sprawie IV. K. 2274/02, za przestępstwo z art. 279 § 1 kk, art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełnione w dniu 24 stycznia 2002 roku, na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono warunkowo na okres 5 lat próby, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 27 czerwca 2006 roku zarządzono wykonanie tejże kary;

IV. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 18 marca 2003 roku, w sprawie VI. K. 1944/02, za przestępstwo z art. 288 § 1 kk, popełnione w dniu 22 maja 2002 roku, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 1 czerwca 2006 roku zarządzono wykonanie tejże kary;

V. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 25 września 2003 roku, w sprawie VI. K. 839/03, za przestępstwo z art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 5 września 2002 r., na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywanie nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym;

VI. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 3 października 2003 roku, w sprawie VI. K. 591/02, za przestępstwo z art. 278 § 1 kk, art. 279 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk, popełnione w okresie od sierpnia 2001 roku do 10 listopada 2001 roku, na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo

zawieszono na okres 5 lat próby, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 1 czerwca 2006 roku zarządzono wykonanie tejże kary;

VII. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 19 stycznia 2004 roku, w sprawie VI. K. 1444/02, za przestępstwo z art. 216 § 1 kk, popełnione w okresie od stycznia 2002 roku do dnia 9 września 2002 r., na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym;

VIII. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 16 listopada 2004 roku, w sprawie VI. K. 291/02, za przestępstwa:

a) z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 29 września 2001 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz 60 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, iż jednak stawka dzienna wynosi 10 zł,

b) z art. 279 § 1 kk, art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 6 września 2001 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz 40 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna wynosi 10 zł,

c) z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 8 listopada 2001 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, iż jednak stawka dzienna wynosi 10 zł,

przy czym, orzeczone kary jednostkowe połączono i sprowadzono do kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres 4 lat próby oraz do kary łącznej grzywny w wymiarze 160 stawek dziennych po 10 zł.; postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 27 czerwca 2006 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności; postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 26 czerwca 2006 roku, karę grzywny zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności;

IX. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 21 października 2005 roku, w sprawie VI. K. 927/05, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24 kwietnia 2006 roku w sprawie IV Ka 13/06, za przestępstwo z art. 284 § 1 kk popełnione w dniu 17 lutego 2005 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

X. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 15 lutego 2006 roku, w sprawie III. K. 466/05, za przestępstwa:

a) z art. 279 § 1 kk, art. 278 § 1 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w okresie od dnia 24 kwietnia 2005 r. do dnia 18 czerwca 2005 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna wynosi 10 zł,

b) z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 20 czerwca 2005 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

c) z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, popełnione w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2005 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności,

d) art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, popełnione w okresie od marca 2004 r. do września 2005 r., na karę 3 lat pozbawienia wolności,

przy czym, orzeczone kary jednostkowe połączono i sprowadzono do kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności;

XI. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 7 kwietnia 2006 roku, w sprawie VI. K. 1225/05, za przestępstwo z art. 279 § 1 kk, popełnione w dniu 14 lutego 2005 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności;

XII. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 13 czerwca 2006 roku, w sprawie VI. K. 1190/04, za przestępstwo z art. 278 § 3 kk popełnione w dniu 17 czerwca 2004 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 30 grudnia 2014 r. kara ta została zamieniona na karę 30 dni aresztu przy uznaniu iż czyn skazanego stanowił wykroczenie z art.119 § 1 kw (sygn. akt VIII.Ko.6872/14);

XIII. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 21 czerwca 2006 r., w sprawie V K 457/06 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art 11 § 2 kk popełnione w dniach 20 do 21 sierpnia 2005 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności i 30 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna wynosi 10 zł;

XIV. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 24 sierpnia 2006 r., w sprawie XXVI K 303/06 za przestępstwa:

z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 1 listopada 2005 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

b) z art. 279 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art 11 § 2 kk popełnione w dniu 31 października 2005 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności,

c) z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 1 listopada 2005 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

d) z art. 13 § 1 kk w zw. a art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 19 grudnia 2005 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

e) z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 15 grudnia 2005 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

f) z art. 279 § 1 kk popełnione w dniach 17 – 18 grudnia 2005 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

g) z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 12 grudnia 2005 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

h) z art. 278 § 1 kk popełnione w okresie od listopada do grudnia 2005 roku, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

i) z art. 278 § 1 kk popełnione w dniu 15 listopada 2005 roku, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

j) z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 13 listopada 2005 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

k) z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 10 grudnia 2005 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

l) z art. 279 § 1 kk popełnione w dniach od 11 listopada do 12 listopada 2005 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

ł) z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 2 listopada 2005 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

przy czym, orzeczone kary jednostkowe połączono i sprowadzono do kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności;

XV. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 28 września 2006 r. w sprawie XXVI K 339/06 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk w zw. z art 11 § 2 kk popełnione w dniu 22 sierpnia 2005 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności

przy czym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego z dnia 19 maja 2008 roku w sprawie III K 11/08 jednostkowe kary:

- ograniczenia wolności i pozbawienia wolności opisane wyżej w pkt. I, VI i VIII a), b) i c) połączono wymierzając skazanemu karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- ograniczenia wolności i pozbawienia wolności opisane wyżej w pkt. II, III, IV, V i VII połączono wymierzając skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności,
- pozbawienia wolności i grzywny opisane wyżej w pkt. IX, X a), b), c), d), XI, XII, XIII i XV połączono wymierzając skazanemu karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 210 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 10 złotych,

XVI. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 18 czerwca 2010 roku w sprawie II K 441/10 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 11 października 2009 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

1. na podstawie art. 575 § 1 kpk stwierdza że wyrok łączny Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 maja 2008r. w sprawie III.K. 11/08 stracił moc w zakresie kary łącznej 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie 4 tegoż wyroku;
2. na podstawie art.85 kk i art.86 § 1 kk w brzmieniu sprzed dnia 8 czerwca 2010 roku łączy orzeczone wobec Z. W.kary pozbawienia wolności wymienione wyżej w punktach IX, Xa, Xb, Xc, Xd , XI, XIII i XV i wymierza skazanemu karę łączną 4 (czterech) lat i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
3. na podstawie art.572 kpk i art. 17 § 1 pkt 7 kpk umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego odnośnie skazań w sprawach wymienionych wyżej w punktach I- VIII, XII, XVI oraz odnośnie kary łącznej grzywny ze spraw X i XIII;
4. na podstawie § 14 ust. 5, § 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U Nr 163, poz. 1348 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. Z. kwotę 147,60 zł (w tym VAT) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu;
5. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego w całości od obowiązku zapłaty Skarbowi Państwa kosztów sądowych, a na podstawie art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t. jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) – nie wymierza mu opłaty, zaś na podstawie art.632 pkt 2 kpk kosztami postępowania w części postępowania umorzonego obciąża Skarb Państwa.

SSO Agnieszka Kędzierska

UZASADNIENIE

W dniu 12 stycznia 2015 roku, do Sądu Okręgowego w Poznaniu wpłynął wniosek skazanego Z. (...)o wydanie w stosunku do niego wyroku łącznego, obejmującego kary orzeczone wobec niego w sprawach: VI. K. 927/05 Sądu Rejonowego w Poznaniu, III. K. 466/05 Sądu Okręgowego w Poznaniu, VI. K. 1225/05 Sądu Rejonowego w Poznaniu, V. K. 457/06 Sądu Rejonowego w Poznaniu, XXVI. K. 339/06 Sądu Rejonowego w Poznaniu.

W uzasadnieniu wniosku Z. W.stwierdził, że wskazane orzeczenia były wraz z wyrokiem w sprawie VI. K. 1190/04 Sądu Rejonowego w Poznaniu, przedmiotem wyroku łącznego wydanego przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie III. K. 11/08, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w sprawie VIII. Ko. 6872/14 kara 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczone w sprawie VI. K. 1190/04 została zamieniona na karę 30 dni aresztu. Skazany w złożonym wniosku o wydanie wyroku łącznego argumentował, że w związku z tym, iż wskazana wyżej kara pozbawienia wolności została zmieniona, to wyrok łączny wydany przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie III. K. 11/08 stracił moc, wobec czego koniecznym jest wydanie nowego wyroku łącznego.

Sąd ustalił co następuje:

Z. W.został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

XVI. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 27 listopada 2001 roku, w sprawie VI. K. 1311/01, za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 278 § 3 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełnione w dniu 25 sierpnia 2001 roku, na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywanie nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;

XVII. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 28 lutego 2003 roku, w sprawie VI. K. 138/02, za przestępstwo z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 24 kwietnia 2002 r., na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywanie nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;

XVIII. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 17 marca 2003 roku, w sprawie IV. K. 2274/02, za przestępstwo z art. 279 § 1 kk, art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełnione w dniu 24 stycznia 2002 roku, na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono warunkowo na okres 5 lat próby, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 27 czerwca 2006 roku zarządzono wykonanie tejże kary;

XIX. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 18 marca 2003 roku, w sprawie VI. K. 1944/02, za przestępstwo z art. 288 § 1 kk, popełnione w dniu 22 maja 2002 roku, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 1 czerwca 2006 roku zarządzono wykonanie tejże kary;

XX. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 25 września 2003 roku, w sprawie VI. K. 839/03, za przestępstwo z art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 5 września 2002 r., na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym;

XXI. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 3 października 2003 roku, w sprawie VI. K. 591/02, za przestępstwo z art. 278 § 1 kk, art. 279 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk, popełnione w okresie od sierpnia 2001 roku do 10 listopada 2001 roku, na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 1 czerwca 2006 roku zarządzono wykonanie tejże kary;

XXII. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 19 stycznia 2004 roku, w sprawie VI. K. 1444/02, za przestępstwo z art. 216 § 1 kk, popełnione w okresie od stycznia 2002 roku do dnia 9 września 2002 r., na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym;

XXIII. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 16 listopada 2004 roku, w sprawie VI. K. 291/02, za przestępstwa:

d) z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 29 września 2001 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz 60 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, iż jednak stawka dzienna wynosi 10 zł,

e) z art. 279 § 1 kk, art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 6 września 2001 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz 40 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna wynosi 10 zł,

f) z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 8 listopada 2001 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, iż jednak stawka dzienna wynosi 10 zł,

przy czym, orzeczone kary jednostkowe połączono i sprowadzono do kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres 4 lat próby oraz do kary łącznej grzywny w wymiarze 160 stawek dziennych po 10 zł.; postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 27 czerwca 2006 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności; postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 26 czerwca 2006 roku, karę grzywny zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności;

XXIV. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 21 października 2005 roku, w sprawie VI. K. 927/05, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24 kwietnia 2006 roku w sprawie IV Ka 13/06, za przestępstwo z art. 284 § 1 kk popełnione w dniu 17 lutego 2005 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XXV. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 15 lutego 2006 roku, w sprawie III. K. 466/05, za przestępstwa:

e) z art. 279 § 1 kk, art. 278 § 1 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w okresie od dnia 24 kwietnia 2005 r. do dnia 18 czerwca 2005 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna wynosi 10 zł,

f) z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 20 czerwca 2005 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

g) z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, popełnione w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2005 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności,

h) art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, popełnione w okresie od marca 2004 r. do września 2005 r., na karę 3 lat pozbawienia wolności,

przy czym, orzeczone kary jednostkowe połączone i sprowadzono do kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności;

XXVI. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 7 kwietnia 2006 roku, w sprawie VI. K. 1225/05, za przestępstwo z art. 279 § 1 kk, popełnione w dniu 14 lutego 2005 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności;

XXVII. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 13 czerwca 2006 roku, w sprawie VI. K. 1190/04, za przestępstwo z art. 278 § 3 kk popełnione w dniu 17 czerwca 2004 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 30 grudnia 2014 r. kara ta została zamieniona na karę 30 dni aresztu (sygn. akt VIII.Ko.6872/14);

XXVIII. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 21 czerwca 2006 r., w sprawie V K 457/06 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art 11 § 2 kk popełnione w dniach 20 do 21 sierpnia 2005 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności i 30 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna wynosi 10 zł;

XXIX. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 24 sierpnia 2006 r., w sprawie XXVI K 303/06 za przestępstwa:

a) z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 1 listopada 2005 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

b) z art. 279 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art 11 § 2 kk popełnione w dniu 31 października 2005 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności,

c) z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 1 listopada 2005 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

d) z art. 13 § 1 kk w zw. a art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 19 grudnia 2005 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

e) z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 15 grudnia 2005 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

f) z art. 279 § 1 kk popełnione w dniach 17 – 18 grudnia 2005 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

g) z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 12 grudnia 2005 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

h) z art. 278 § 1 kk popełnione w okresie od listopada do grudnia 2005 roku, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

i) z art. 278 § 1 kk popełnione w dniu 15 listopada 2005 roku, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

j) z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 13 listopada 2005 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

k) z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 10 grudnia 2005 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

l) z art. 279 § 1 kk popełnione w dniach od 11 listopada do 12 listopada 2005 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

ł) z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 2 listopada 2005 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

przy czym, orzeczone kary jednostkowe połączone i sprowadzono do kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności;

XXX. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 28 września 2006 r. w sprawie XXVI K 339/06 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk w zw. z art 11 § 2 kk popełnione w dniu 22 sierpnia 2005 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności

przy czym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego z dnia 19 maja 2008 roku w sprawie III K 11/08 jednostkowe kary:

- ograniczenia wolności i pozbawienia wolności opisane wyżej w pkt. I, VI i VIII a), b) i c) połączono wymierzając skazanemu karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- ograniczenia wolności i pozbawienia wolności opisane wyżej w pkt. II, III, IV, V i VII połączono wymierzając skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności,
- pozbawienia wolności i grzywny opisane wyżej w pkt. IX, X a), b), c), d), XI, XII, XIII i XV połączono wymierzając skazanemu karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 210 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 10 złotych,

XVI. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 18 czerwca 2010 roku w sprawie II K 441/10 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 11 października 2009 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Skazany Z. W. ma 30 lat, jest bezdzietnym kawalerem. Obecnie przebywa w Zakładzie Karnym w S., gdzie został ponownie przetransportowany w dniu 4 grudnia 2014 r., po pobytach w kilku innych jednostkach penitencjarnych (karę pozbawienia wolności odbywa od 21 grudnia 2005 r., a od 9 lipca 2014 r. kara ta jest odbywana w warunkach zakładu typu półotwartego). Jego dotychczasowe zachowanie w warunkach izolacji zostało ocenione jako zmienne z przewagą dobrego. Był on 42 razy nagradzany głównie za wykonywane prace nieodpłatne, dobre wyniki w nauce i wysoką średnią ocen oraz pomoc w przeprowadzaniu konkursu wiedzy o (...), a także udział w (...)i wyróżniające zachowanie w szkole. Z. W. karany dyscyplinarnie był 4 razy: za nielegalne kontakty, wulgarne odnoszenie się do funkcjonariusza, posiadanie urządzenia do grzania wody własnej konstrukcji oraz udział w szarpaninie z innym osadzonym.

Skazany nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej, nie sprawia problemów wychowawczych, a w stosunku do swojego dotychczasowego postępowania i popełnionych przestępstw wypowiada się krytycznie. Wobec przełożonych jest grzeczny i regulaminowy, a w kontaktach z innymi osadzonymi zgodny. Nie korzystał on z systemu przepustowego, nie stosowano też względem niego środków przymusu bezpośredniego. Z. W. odbywa karę pozbawienia wolności w systemie programowego oddziaływania, zadania zawarte w (...)realizuje właściwie. Skazany podczas odbywania kary ukończył Zespół Szkół Zawodowych, w kierunku - kucharz małej gastronomii, a obecnie jest uczniem V semestru Liceum Ogólnokształcącego.

Skazany został zdiagnozowany jako osoba uzależniona od środków odurzających i w czerwcu 2011 r. ukończył program podstawowej psychoterapii uzależnień w Zakładzie Karnym we W.. Dwukrotnie podejmował próby samobójcze – pierwszy raz na wolności, a druga próba miała miejsce podczas izolacji penitencjarnej. Obecnie neguje myśli o charakterze suicydalnym czy autoagresywnym.

Skazany obecnie nie jest zatrudniony odpłatnie z uwagi na brak wolnych miejsc pracy, a od września 2012 r. do kwietnia 2013 r. był zatrudniony nieodpłatnie jako roznoszący posiłki. Czas wolny przeznaczają na czytanie książek i prasy, oglądanie programów telewizyjnych oraz naukę. Kontakty zewnętrzne utrzymuje z rodzicami i wujostwem.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

wniosku o wydanie wyroku łącznego (k. 3), informacji z Krajowego Rejestru Karnego dot. Z. W. (k. 29 – 33), opinii o skazanym (k. 49 – 53), akt sprawy XVI. K. 86/12, III. K. 466/05, III K. 11/08 Sądu Okręgowego w Poznaniu, IV. K. 2274/02, XXVI. K. 339/06, VI. K. 879/05, V. K. 457/06, VI. K. 1444/02, VI. K. 839/03, VI. K. 1311/01, VI. K. 927/05,

VI. K. 291/02, VI. K. 1944/02 Sądu Rejonowego w Poznaniu oraz II. K. 441/10 Sądu Rejonowego w Szamotułach (w zw. z k.76).

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z normą zawartą w art. 85 kk wyrok łączny może zostać wydany wobec osoby, która popełniła dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne kary podlegające łączeniu. W konsekwencji, dla wydania wyroku łącznego konieczne jest spełnienie dwóch przesłanek – popełnienia dwóch lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy, choćby nieprawomocny wyrok za którekolwiek z nich oraz orzeczenia za te przestępstwa kar, które nadają się do połączenia. Nadto, stosownie do treści art. 91 § 2 kk, jeżeli sprawca w warunkach określonych w art. 85 popełnia dwa lub więcej ciągów przestępstw określonych w § 1 lub ciąg przestępstw oraz inne przestępstwo, sąd orzeka karę łączną, stosując odpowiednio przepisy tego rozdziału.

W konsekwencji, zadaniem Sądu jest zbadanie tego, czy istnieje realny zbieg przestępstw – to znaczy, czy istnieje dwa lub więcej przestępstw, które zostały popełnione zanim zapadł pierwszy wyrok za którekolwiek z nich. W przypadku ustalenia istnienia realnego zbiegu przestępstw, którego granicę zawsze wyznacza konkretna data – data wydania pierwszego wyroku za przestępstwo wchodzące w skład zbiegu, obowiązkiem Sądu jest zbadanie, czy w realiach konkretnej sprawy nie istnieją dalsze realne zbiegi przestępstw, obejmujące inne przestępstwa, niż te, które wchodzi w skład ustalonego już zbiegu. Należy więc dokonać analizy dat kolejnych skazań oraz dat popełnienia przestępstw i ustalić, czy przed wydaniem kolejnych wyroków w stosunku do skazanego nie popełnił on dwóch lub więcej przestępstw.

Zadaniem Sądu jest także, zgodnie z art. 85 kk stwierdzenie, czy kary orzeczone za przestępstwa popełnione zanim zapadł pierwszy wyrok, są „tego samego rodzaju” lub są karami „innymi podlegającymi łączeniu”.

Granice, w jakich może być orzeczona kara łączna pozbawienia wolności oraz grzywny w wyroku łącznym, określa art. 86 § 1 kk. Zgodnie z tym przepisem „Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności karę ograniczenia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Natomiast zgodnie z art.87 kk, w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności, sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, iż skazany Z. W.został skazany szesnastoma wyrokami różnych sądów, przy czym Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie III. K. 11/08 wydał wobec niego wyrok łączny, w którym dokonał połączenia kar orzeczonych w następujących sprawach: VI. K. 1311/01, VI. K. 591/02 i VI. K. 291/02 wymierzając skazanemu karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; VI. K. 138/02, IV. K. 2274/02, VI. K. 1944/02, VI. K. 839/03, VI. K. 1444/02 wymierzając skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz VI. K. 927/05, III. K. 466/05, VI. K. 1225/05, VI. K. 1190/04, V. K. 457/06, XXVI. K. 339/06 wymierzając skazanemu karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 210 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 10 zł.

Wyrok łączny w sprawie III. K. 11/08 obejmował także w punkcie 4 połączenie kar pozbawienia wolności i grzywny orzeczonych w sprawach VI. K. 927/05, III. K. 466/05, VI. K.1225/05, VI. K. 1190/04, V. K. 457/06 i XXVI. K. 339/06.

Postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 30 grudnia 2014 r. (sygn. akt VIII Ko.6872/14) kara 6 miesięcy pozbawiania wolności orzeczona w sprawie VI. K. 1190/04, za przypisane wyrokiem przestępstwo z art. 278 § 3 kk popełnione w dniu 17 czerwca 2004 roku została zamieniona na karę 30 dni aresztu. Rozstrzygnięcie to wynikało z faktu iż zgodnie z art.12 ust.3 ustawy z dnia 27 września 2013r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 , poz.1247) od dnia 9 listopada 2013r. czyn przypisany skazanemu w sprawie VI.K.1190/04 nie zostałyby uznany za przestępstwo, lecz

- wykroczenie z art.119 § 1 kw. Z kolei - zgodnie z art.50 ust.1 tejże ustawy jeżeli według niniejszej ustawy czyn objęty prawomocnym wyrokiem skazującym za przestępstwo na karę pozbawienia wolności stanowi wykroczenie, orzeczona kara podlegająca wykonaniu ulega zamianie na karę aresztu w wysokości równej górnej granicy ustawowego zagrożenia za taki czyn, a jeżeli ustawa nie przewiduje za ten czyn kary aresztu, na karę ograniczenia wolności lub grzywny, przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny grzywnie w kwocie od 10 do 250 zł i nie przekraczając górnej granicy tego rodzaju kary przewidzianej za ten czyn.

W związku z powyższym, na podstawie art. 575 § 1 kpk wyrok łączny Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie III. K. 11/08 stracił moc w zakresie kary łącznej 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i zaszła potrzeba poddania ponownej analizie wyroków wydanych wobec Z. W. po dniu 21 października 2005 r. pod kątem wydania nowego wyroku łącznego. Sąd orzekający zwraca uwagę na fakt, iż Sąd Najwyższy jednoznacznie rozstrzygnął uprzednie rozbieżności w wykładni prawa odnoszące się do interpretacji zwrotu „wyrok łączny traci moc” zawarte w przepisie art. 575 § 1 kpk. Stwierdził mianowicie iż użyte w art. 575 § 1 k.p.k. wyrażenie „wyrok łączny traci moc” oznacza, że z chwilą wydania nowego wyroku łącznego tracą moc zawarte w poprzednim wyroku łącznym te jego rozstrzygnięcia o połączeniu kar lub środków karnych, bądź o umorzeniu postępowania na podstawie art. 572 k.p.k., które objęte zostały nowym wyrokiem łącznym, wydanym w związku z powstałą po wydaniu pierwszego wyroku łącznego potrzebą, wynikającą z przesłanek prawnomaterialnych, określonych w art. 85 k.k. (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29 października 2012 r., sygn. akt I KZP 15/12) - **punkt 1 wyroku.**

Należy zatem podkreślić, iż chronologicznie pierwszych osiem skazań odnoszących się do Z. W. stanowiło już przedmiot wyroku łącznego wydanego przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie III. K. 11/08 z dnia 19 maja 2008 r., który merytorycznie orzekł w kwestii odpowiedzialności karnej skazanego za przypisane mu czyny. Sąd w niniejszym postępowaniu nie znalazł żadnych podstaw do ingerencji we wskazany wyrok łączny w odniesieniu do wyroków opisanych w punktach I – VIII, które posiadają stan powagi rzeczy osadzonej i w związku z tym w oparciu o art. 572 kpk i art. 17 § 1 pkt. 7 kpk umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w odniesieniu do wskazanych skazań. Ta sama przyczyna (res iudicata) kazała umorzyć postępowanie odnośnie wydania wyroku łącznego co do kary łącznej grzywny ze spraw X i XIII.

Przestępstwa, za które Sąd Rejonowy w Poznaniu orzekł karę w sprawie XXVI.K.303/06 zostały popełnione w dniu 1 listopada 2005 r. (2 przestępstwa), 31 października 2005 r., 19 grudnia 2005 r., 15 grudnia 2005 r., 18 grudnia 2005 r., 12 grudnia 2005 r., w okresie od listopada 2005 r. do grudnia 2005 r., 15 listopada 2005 r., 13 listopada 2005 r., 10 grudnia 2005 r., 12 listopada 2005 r. i 2 listopada 2005 r., a przestępstwo osądzone wyrokiem z dnia 18 czerwca 2010 r. w sprawie III. K. 441/10 Sądu Rejonowego w Szamotułach zostało popełnione w dniu 11 października 2009 r. Tym samym wskazane czyny zabronione zostały popełnione po wydaniu wyroku, który stanowi punkt odniesienia w niniejszym postępowaniu i nie mogą ulec połączeniu z karami wskazanymi w sprawach powyżej, ani też ze sobą nawzajem. Wobec tego Sąd na podstawie art. 572 kpk winien umorzyć w tym zakresie postępowanie o wydanie wyroku łącznego - **punkt 3 wyroku.**

W tym miejscu należy zauważyć iż jedynie z powodu oczywistej omyłki pisarskiej punkt XIV nie został wymieniony w punkcie 3 wyroku.

Pierwszym chronologicznie wydanym wobec skazanego wyrokiem, który będzie poddany badaniu, był wyrok Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 21 października 2005 r. w sprawie VI. K. 927/05. Należy zatem ustalić, które spośród innych przestępstw popełnionych przez Z. W., za które został on skazany, zostały popełnione przed dniem 21 października 2005 roku.

Analiza orzeczeń wydawanych przeciwko Z. W. prowadzi do wniosku, iż przed dniem 21 października 2005 r., skazany popełnił następujące przestępstwa: 17 lutego 2005 r., w dniach od 24 kwietnia 2005 r. do 18 czerwca 2005 r., w dniu 20 czerwca 2005 r., w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2005 r., w okresie od marca 2004 r. do września 2005 r. osądzone wyrokiem w sprawie III.K.466/05 Sądu Okręgowego w Poznaniu; w dniu 14 lutego 2005 r., osądzone wyrokiem w sprawie VI. K.1225/05 Sądu Rejonowego w Poznaniu; w dniach od 20 sierpnia 2005 r. do 21 sierpnia 2005

r., osądzone wyrokiem w sprawie V. K. 457/06 Sądu Rejonowego w Poznaniu; w dniu 22 sierpnia 2005 r., osądzone wyrokiem w sprawie XXVI. K. 339/06 Sądu Rejonowego w Poznaniu.

W związku z tym, że kara 6 miesięcy pozbawiania wolności orzeczona w sprawie VI. K. 1190/04 została zamieniona postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu (sygn. akt VIII Ko. 6872/14) na karę 30 dni aresztu, podkreślić należy, że brak jest warunków do objęcia wyrokiem łącznym tego skazania, co do którego karę zamieniono na karę aresztu, bowiem obowiązujące przepisy prawa nie przewidują takiej możliwości. Wobec powyższego należało postępowanie w tej materii umorzyć zgodnie z dyspozycją art. 572 kpk (**punkt 3 wyroku**).

Dla ustalenia, czy możliwe jest orzeczenie kary łącznej, konieczna jest analiza kar, jakie orzeczono wobec skazanego w wymienionych wyżej wyrokach, obejmujących kary za przestępstwa popełnione przez Z. W. przed dniem 21 października 2005 roku. W sprawach VI.K.927/05, VI. K. 1225/05, V. K. 457/06, XXVI K 339/06 Sądu Rejonowego w Poznaniu, a także w sprawie III. K. 466/05 Sądu Okręgowego w Poznaniu orzeczono w stosunku do skazanego kary pozbawienia wolności, przy czym wszystkie wskazane kary jednostkowe orzeczone zostały bez warunkowego zawieszenia ich wykonania.

Ponadto, wprawdzie w sprawie III. K. 466/05 Sądu Okręgowego w Poznaniu i w sprawie V. K. 457/06 Sądu Rejonowego w Poznaniu orzeczona została wobec skazanego kara grzywny, jednak – jak już zaznaczono - objęta ona została karą łączną w sprawie III.K. 11/08, a z racji tego, iż wyrok łączny Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 maja 2008 r. stracił moc wyłącznie w zakresie kary łącznej 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności postępowanie odnośnie kary łącznej grzywny orzeczonej we wskazanych powyżej sprawach umorzono.

Ostatecznie zatem Sąd uznał iż możliwe jest połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach wymienionych wyżej w punktach IX, Xa, Xb, Xc, Xd, XI, XIII oraz XV i orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności.

Sąd podziela stanowisko, zgodnie z którym „Pogląd, że granice kary łącznej, wyznaczone treścią wyroku łącznego, są trwałe i przysługują im przymiot powagi rzeczy osądzonej w każdych warunkach, nie znajduje wsparcia normatywnego, a zwłaszcza w przepisie art. 575 § 1 kpk. Przepis ten wyraża w pewnym sensie przeciwstawną temu pogładowi normę. Wynika z niej, że wyrok łączny traci moc z chwilą wydania nowego wyroku łącznego, obejmującego skazania dotychczas łączone oraz kolejne, wcześniej nieuwzględnione, jeśli tylko dotyczą przestępstw pozostających w zbiegu realnym (art. 85 kk). Utrata mocy wyroku łącznego z chwilą wydania nowego wyroku łącznego oznacza, że poprzednie połączenie kar tego samego rodzaju ulega rozwiązaniu, a podstawą nowego łączenia stają się kary wymierzone za poszczególne przestępstwa. Węzeł kary łącznej (kar łącznych) orzeczonej w poprzednim wyroku traci moc, a granice nowej kary łącznej, która ma zostać orzeczona określa przepis art. 86 § 1 kk ” (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 listopada 2009 roku w sprawie VKK 148/09). Tym samym, górna granica możliwej do orzeczenia kary łącznej będzie zawsze stanowić sumę kar jednostkowych orzeczonych za poszczególne przestępstwa bądź ciągi przestępstw tworzące konkretny realny zbieg przestępstw. Na wysokość potencjalnej górnej granicy kary łącznej nie będzie mieć natomiast wpływu wysokość orzeczonej uprzednio kary łącznej za część przestępstw lub ciągów przestępstw wchodzących w skład konkretnego zbiegu.

W konsekwencji, odnośnie kary pozbawienia wolności możliwe jest orzeczenie wobec Z. W. kary łącznej w granicach od najwyższej z kar jednostkowych (zasada absorpcji) – czyli 3 lat pozbawienia wolności, do ich sumy (zasada kumulacji) – czyli 9 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W tak ustalonych granicach Sąd orzekał o karze łącznej pozbawienia wolności.

Przy orzekaniu kary łącznej mogą mieć zastosowanie różne systemy: system kumulacji, polegający na podsumowaniu (skumulowaniu) kar wymierzonych za zbiegające się przestępstwa; system absorpcji (pochlania), według którego najsurowsza z kar wymierzonych staje się karą łączną; system redukcji, w którym karę wynikającą z sumy kar jednostkowych obniża się (redukuje) według przyjętego kryterium (np. ustawodawczej górnej granicy danego rodzaju

kary, przyjętej zasady nadzwyczajnego zaostrzenia), wreszcie system asperacji (podwyższenia), w którym najwyższa kara jednostkowa podlega zaostrzeniu w przyjęty przez ustawodawcę sposób.

Sąd orzekający karę łączną na podstawie kar wymierzonych kilkoma prawomocnymi wyrokami powinien rozważyć przede wszystkim zagadnienie związku przedmiotowego i podmiotowego zachodzącego pomiędzy zbiegającym się czynami, co w poważnej mierze decyduje o zastosowaniu w mniejszym lub większym stopniu zasady absorpcji lub kumulacji przy wymiarze kary łącznej. Silniejsze związki czasowe i rodzajowe pomiędzy dokonanymi przestępstwami wskazują na potrzebę przyznania decydującego znaczenia zasadzie absorpcji łączonych kar (wymierzenia kary w wysokości równej karze najwyższej spośród wcześniej orzeczonych, która „pochłania” pozostałe kary). W przypadku zaistnienia luźniejszych relacji pomiędzy tymi czynnikami powinna z kolei przeważać zasada kumulacji (sumowania poszczególnych kar). Jak podkreśla się w orzecznictwie priorytetową zasadą kary łącznej powinna być zasada asperacji (polegająca na obostrzeniu najsurowszej z kar poprzednio wymierzonych), zaś kara łączna orzeczona na podstawie absorpcji lub kumulacji – jedynie wyjątkiem. Zasada kumulacji może być bowiem uznana za niesprawiedliwą formę odplaty, zaś zasada absorpcji za nieuzasadnioną postać nagrody (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 marca 2005 r., II AKa 106/2005). Zasada asperacji z jednej strony pozwala uniknąć premiowania sprawcy popełniającego kilka przestępstw (do czego prowadzi dyrektywa absorpcji oznaczająca w istocie wymiar kary za jedno z przestępstw pozostających w zbiegu) z drugiej zaś umożliwia uniknięcie dolegliwości wynikającej z kumulacji orzeczonych kar jednostkowych, a tym samym naruszenia zasad racjonalności wymiaru kary i zasad humanitaryzmu w stosowaniu kar i środków karnych. Sąd podziela pogląd, iż „zasadę absorpcji stosuje się, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem w liczbie nie więcej niż dwa wskazują na bliską więź przedmiotową i podmiotową, są jednorodnjowe i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem, mimo godzenia w różne dobra osobiste. Na wymiar kary łącznej w oparciu o zasadę absorpcji winny też mieć wpływ okoliczności, które ustawowo wskazują na możliwość zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary, nawet wtedy, gdy przy wymiarze kar jednostkowych sąd nie skorzystał z tego dobrodziejstwa, a nie sprzeciwiają się temu względy prewencyjne” (wyrok SA w Katowicach z 8 marca 2001 r., II Aka 59/01, Prok. i Pr. 2002, z. 3, poz. 21).

Ponadto, nie można automatycznie przyjmować, że podobieństwo popełnianych przestępstw zawsze stanowi okoliczność łagodzącą w sprawie. Taka okoliczność może bowiem świadczyć o niepoprawności sprawcy i jego konsekwencji, czy wręcz premedytacji w dążeniu do łamania porządku prawnego (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 5 stycznia 2011 roku w sprawie II K 172/10, opubl. OSNKW 2011/2/13, Biul.SN 2011/2/12).

Obowiązkiem sądu orzekającego w sprawie jest ponadto rozważenie tych okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków i przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej (por. np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 11 lutego 1976 r., I KR 292/75, OSNKW 1976/10-11, poz. 128 oraz z dnia 12 września 1985 r., II KR 245/85, OSNKW 1986/5-6, poz. 39).

Sąd wskazuje, iż osiem przestępstw wchodzących w skład realnego zbiegu, zostało popełnionych przez Z. W. w czasie ok. 1 roku i 9 miesięcy – pomiędzy styczniem 2004 r., a wrześniem 2005 roku. Istnieje zatem między nimi dość silny związek czasowy – skazany dopuszczał się ich praktycznie przez cały czas, gdyż część z nich popełniana była w czasie kilku miesięcy, a czas popełnienia niektórych czynów rozciągał się nawet na okres przekraczający rok. Bliski związek czasowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami stanowi argument nakazujący rozważenie orzeczenia kary łącznej z uwzględnieniem zasady absorpcji. Przeciwno określeniu wysokości kary łącznej na poziomie najsurowszej kary jednostkowej przemawia jednak fakt, iż skazany popełnił wiele czynów zabronionych na szkodę różnych pokrzywdzonych, na różne sposoby i w ramach kilku kwalifikacji prawno Karnych, za co aż ośmiokrotnie orzekano wobec niego jednostkowe kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu ilość popełnionych przestępstw świadczy o niepoprawności sprawcy i nie pozwala na sformułowanie pozytywnej dla Z. W. prognozy kryminologicznej, z której wynikałoby, że kara łączna w wysokości najsurowszej z kar jednostkowych byłaby wystarczającą oceną działalności sprawcy (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 23 stycznia 1997 r., II AKa 321/96, Orz. Prok. i Pr. 1997, nr 7-8, poz. 19 oraz wyrok SN z dnia 17 maja 2000 r., IV KKN 39/99, LEX nr 51104).

Trzeba bowiem zauważyć iż co do czynów stanowiących podstawę do wydania niniejszego wyroku łącznego, 3 z nich – od Xb do Xd dotyczyły naruszenia przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, czyn opisany w punkcie IX dotyczył popełnienia przestępstwa przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej stypizowanego w art. 284 § 1 kk, przestępstwa opisane w punktach XI i XV także godziły w mienie, gdyż dotyczyły kradzieży z włamaniem z art. 279 § 1 kk, a w przypadku drugiego czynu zabronionego wskazana kradzież występowała w związku z art. 288 § 1 kk, wreszcie przestępstwa opisane w punktach Xa i XIII stanowiły czyn odpowiednio z art. 279 § 1 kk, art. 278 § 1 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z srt 11 § 2 kk, oraz czyn z art. 279 § 1 kk, art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk – a zatem godziły zarówno w mienie jak i wiarygodność dokumentów.

Sąd wskazuje także na to, iż kara łączna ma likwidować swoistą konkurencję kar w postępowaniu wykonawczym wynikłą z kilkakrotnych skazań. Nie jest to jednak sposób na premię dla sprawcy większej ilości przestępstw. Wymierzając karę łączną, stosuje się zwykle dyrektywy karania, a zwłaszcza słuszności i celowości, wyrażane przez związek przedmiotowo-podmiotowy między poszczególnymi przestępstwami. Na ogół nie ma powodu, by orzekać kary łączne w dolnych granicach, to jest w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Popełnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstępstwa od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych (tak Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 19 października 2007 roku w sprawie II AKa183/07). Nadto, w ocenie Sądu, jedynie wyjątkowo bliskie związki czasowe i przedmiotowe uzasadniałyby ukształtowanie kary łącznej w granicach zbliżonych do absorpcji – jako wyjątku od zasady asperacji.

W konsekwencji Sąd uznał, że kara łączna za przestępstwa i ciągi przestępstw opisane w wyroku w punktach od IX do XI, XIII oraz XV winna zostać wymierzona z uwzględnieniem zasady asperacji, a cele kary najpełniej spełni kara łączna w wymiarze 4 (czterech) lat i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu, takie ukształtowanie kary łącznej pozbawienia wolności spełnia też swoje cele zarówno w odniesieniu do zasad prewencji indywidualnej, jak również prewencji ogólnej, albowiem podwyższenie niemal o połowę najsurowszej kary jednostkowej, stanowić będzie dostateczną dolegliwość dla skazanego, nie budząc powszechnego poczucia nadmiernej łagodności kary. Jednocześnie, uniknięcie stosowania zasady pełnej absorpcji spowoduje, iż orzeczona kara nie będzie miała demoralizującego wpływu na skazanego, albowiem choćby częściowo odczuje on dolegliwość związaną z popełnieniem przez niego licznych czynów, za które dotychczas został skazany. Z drugiej jednak strony, ukształtowanie kary łącznej w wymiarze 4 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności spowoduje, iż skazany opuści Zakład Karny zdecydowanie wcześniej, niż stałoby się to, gdyby odbywał kolejno orzeczone wobec niego kary jednostkowe za przestępstwa tworzące realny zbieg - w wymiarze 9 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności - **punkt 2 wyroku**.

Okolicznością, która miała wpływ na wysokość kary łącznej orzeczonej w stosunku do Z. W. jest także jego zachowanie w trakcie osadzenia w zakładzie karnym. Jak bowiem wynika z nadesłanej opinii, Z. W. w warunkach izolacji penitencjarnej zachowuje się pozytywnie, kary odbywa w systemie programowego oddziaływania, nie jest osobą konfliktową, stara się zdobyć wykształcenie z dobrym rezultatem. Należy zatem uznać, że proces resocjalizacji skazanego przebiega pomyślnie. W konsekwencji, pozytywne zachowanie skazanego w trakcie osadzenia, stanowi okoliczność wpływającą na złagodzenie kary łącznej.

Ponieważ skazany korzystał w toku postępowania sądowego z pomocy prawnej udzielonej mu z urzędu, która w przedmiotowej sprawie była obligatoryjna – art. 80 kpk – a pomoc prawna z urzędu nie została opłacona nawet w części, na podstawie przepisów powołanych **w punkcie 4 wyroku** należało zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. Z. kwotę 147,60 zł.

Na podstawie przepisów powołanych **w punkcie 5 wyroku** Sąd orzekł o kosztach postępowania. Na podstawie art. 624 § 1 kpk, Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, uznając iż uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe z uwagi na odbywanie długoterminowej kary pozbawienia wolności. Odnośnie części postępowania umorzono – na podstawie art. 632 pkt 2 kpk koszty postępowania obciążają Skarb Państwa.

SSO Agnieszka Kędzierska